

til Kjøbstæderne fra Landet. Der er faktisk en Modsigelse mellem det erede Udvalgs Udtalelse i Betænkningen, hvor det siger: at forbyde Indførsel til Kjøbstaden af Kjød fra Landet, som ikke havde været underkastet en saadan Kontrol, vilde lægge saa væsentlige Hindringer i Veien for Kjøbstadens Forsyning fra Landslagterierne, at en Fordyrelse af Kjødet ogsaa deraf vilde blive den utvivlsomme Følge, og saa Udvalgets Bemærkninger i Slutningen af det næste Stykke, hvor det ikke betænker sig paa at affjære en hel Del af Kjøbenhavn's Tilførsel. Der indføres navnlig aarlig en stor Del slagtede Lam fra Skaane. Naar det erede Udvalg nu mente, at man kunde stole mindre paa vore Naboer end paa os selv, saa skal jeg hverken modsig eller bekræfte det, thi der findes ganske vist lige saa vel i Skaane som her Folk, som, naar de uden Frygt for Straf kunne sælge fordervede Varer, gjøre det, saa i saa Henseende tror jeg ikke, vi have det Mindste at lade hinanden høre. Men denne Fare kunde jo for saa vidt forebygges derved, at man lagde Ansvarret over paa Importørerne, thi det er jo i Reglen danske Opkjøbere, som købe slagtet Kvæg i Skaane. Vil man sige, at man ikke forhindrer Tilførselen af Fjerkræ og Wildt, saa er det ganske sandt; men Fjerkræ og Wildt ere Levnetsmidler, som den menige Mand i Reglen ikke spiser, og naar der paastaas, at Lovforslaget vil medføre en Fordyrelse af Kjødet, saa vil det jo væsentlig gaa ud over Menigmand. Jeg finder det heller ikke rigtigt, at man, naar man vil forbyde al Indførsel af fersk Kjød, saa ikke ogsaa forbyder Indførsel af røget og saltet Kjød, thi dette kan jo ogsaa være fordervet, det er der jo ikke det Mindste i Veien for. Der er en Vare, som man talder for Spegepølse, med Hensyn til hvilken det ofte har viist sig, at den indeholder en meget stærk Gift, og af denne Vare indføres der ofte meget Betydeligt fra Udlandet. Men den Fare, der kan være derved, maa man se at forebygge ved at straffe dem, der importere og sælge disse fordervede Gjenstande. Jeg tror forøvrigt, med alt det, jeg skal erkjende Udvalgets Interesse og Sver for at sørge for, at der ingen Ulemper opstaar af forfaldne Levnetsmidler, at det er en Art Omsorg, som man aldrig kan komme til Ende med. Man kan aldrig sikkre sig imod, at der kommer Gjenstande i Handelen, som ere fordervede og kunne gjøre Skade, og man maa netop tage sig meget i Agt, naar man vil forebygge, hvor man dog ikke kan komme til Bunds, for at paalægge Befolkningen altfor store Offre og gjøre altsor stor Indskrænkning i den frie Omkøbing. Jeg kan paa Grund af denne Betænkning ikke være med til at stemme for Mindretallets Endringsforslag under Nr. 12.

Breinholt: Det var kun for en meget lille Bemærkning, at jeg har tilladt mig at bede

om Ordet, en Bemærkning, som hovedsagelig er rettet til Udvalget, og som tilbøds kun skal indeholde et Spørgsmaal. Den gjælder det samme Stykke, som den erede sidste Tale talte om, nemlig andet og tredie Stykke af Endringsforslaget under Nr. 11 til § 5. Det Første, jeg vil spørge om, er, om der ved Opregningen af visse Slags Dyr i andet Stykke er ment, at den skal være udtømmende? Jeg veed ikke, hvor vidt det er Meningen; men er det Meningen, forekommer det mig, at der er glemt Afstølligt. Særlig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den allerførste Betegnelse: „stort Kvæg“. Modfætningen til stort Kvæg skulde jo være smaat Kvæg, men Meningen med Betegnelsen har formentlig været: Hornkvæg i Almindelighed. Jeg veed da ikke, hvorfor man ikke har brugt dette Udtryk, især da man senere har benyttet Udtrykket Kalve, de have jo ingen Horn, altsaa er det ikke Hornkvæg. Der kan jo opstaa Tvivl om, hvor vidt det er tilladt at indføre et Ungnød eller et Unghoved fra Sverrig. Om det kan kaldes stort Kvæg, er vistnok et Spørgsmaal. Efter min, og jeg tror Manges Mening, rammer Endringsforslagets Udtryk ikke den Art Kreaturer. Jeg henstiller dette til Udvalgets nærmere Overveelse. — I det tredie Stykke, hvor Indførselen af Levnetsmidler tilberedte af „de nævnte Dyr“ forbydes, forekommer det mig at mangle Noget; thi efter Ordene maa det jo være tilladt at indføre f. Ex. Pølser, tilberedte af andre Dyr end de i det nævnte Stykke ansførte. (Carl Møller: Nei!). Det ser jeg ikke, at der kan siges Nei til. Der staar udtryffeligt: „Ei heller maa der indføres til Forhandling Levnetsmidler, tilberedte af Kjødet af de nævnte Dyr“, og det forekommer mig da klart, at, naar det forbydes at sælge Levnetsmidler af de nævnte Dyr, maa det være tilladt at indføre tilberedte Levnetsmidler af Dyr, som ikke ere nævnte i andet Stykke af Endringsforslaget. Der var et æret Udvalgsmedlem, som svarede Nei, men jeg tillader mig dog at tro, at Ordene ikke kunne forstås paa anden Maade. Følgen deraf vil da være, at der ligesom nu vil blive indført mange af den Slags Pølser, hvorefter der er afstøllige fine som Salamipølser t. Ex., der hovedsagelig bestaa af Gjelstjød. (Sesken: Det gjør ikke Noget!) Nei, dem er der ingen Fare ved, det indrømmer jeg strax; men jeg gjør opmærksom paa, at der efter Endringsforslaget ikke er Noget i Veien for at indføre Pølser af Dyr, som ere af mindre appetitlig Bessaffenhed. Der har i den senere Tid jo endog viist sig Ribbhavere til Hundekjød, og der kommer jo mange Ting i Pølser, uden at man veed, hvad det er. Der vil altsaa kunne indføres tilberedte Levnetsmidler af langt daarligere Bessaffenhed end de, der ere forbudte. Som sagt, det var kun en lille Bemærkning,